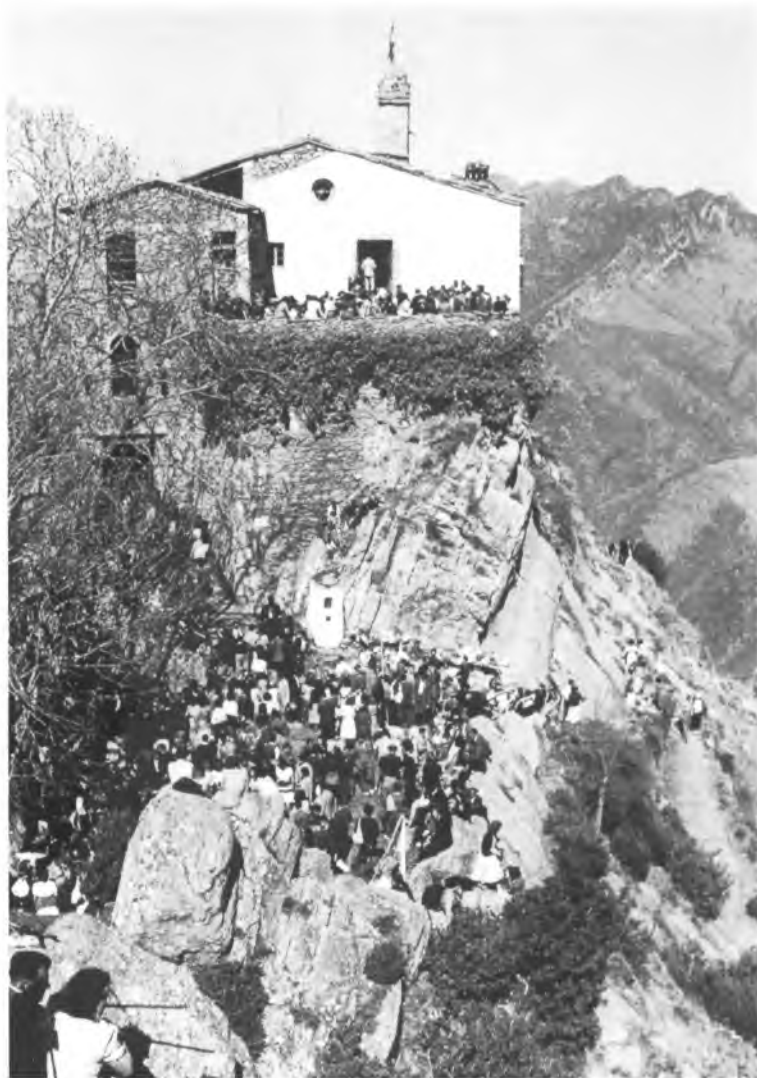

Santuari de la Mare de Déu de Bellmunt

Santuari de la Mare de Déu de Bellmunt.

La sortida que farem avui és d'una bellesa extraordinària. D'entrada deixeu-me dir que des de dalt del santuari de Bellmunt s'albira una de les millors panoràmiques de la comarca d'Osona i del Ripollès. Està situat ben bé dalt d'un penyal, l'edifici està molt ben conservat i amb possibilitats de passar-hi fins i tot un o diversos dies, ja que hi ha un acollidor servei d'hostaleria, que ens permet dormir-hi i menjar-hi. Està obert tots els dies de la setmana menys el dilluns i l'oferta és de nou habitacions amb vint llits. No és una mala idea ajuntar-se una colla i anar-hi a passar un cap de setmana.

Dins de la comarca d'Osona hi ha la subcomarca de la Vall del Ges, que la formen els pobles de Torelló, que és la capital, Sant Vicenç de Torelló i Sant Pere de Torelló. Des de les comarques gironines s'hi pot arribar per diversos indrets. Per l'Eix Transversal, cal agafar la sortida de Ripoll i trencar quan veiem els rètols que ens indiquen aquests pobles. També s'hi pot anar pels túnels de la Vall de Bianya, passar Ripoll i agafar la carretera que va de la capital del Ripollès a Vic.

El camí, però, més bonic i de ben segur més proper, és el que des de la Vall d'en Bas ens porta fins a Sant Pere de Torelló. És la carretera que uneix la Garrotxa amb Osona i que passa pel coll de Bracons. És estreta, amb molts de revolts, però meravellosa si la fem sense presses. Sembla ser que a mig termini el camí serà curt si es fa el túnel de Bracons, que ha aixecat tantes polèmiques. Mentre uns creuen que suposaria una gran millora per a l'economia d'ambdues comarques, d'altres estan convençuts que suposarà una destrossa del medi ambient i que és innecessari. Veurem com acaba la discussió, encara que en aquests moments sembla que la Generalitat està disposada a tirar-lo endavant.

Santuari de Bellmunt

Pujar a Bellmunt en cotxe és molt fàcil. Hi ha una bona carretera asfaltada que ens porta fins al mateix santuari, estreta això sí i amb molts de revolts, construïda fa uns anys per la Diputació de Barcelona i conservada i millorada pels Amics de Bellmunt. La veritat és que per fruit de debò el camí caldria fer-lo a peu. El vaig fer quan era jove i sé que m'ho vaig passar molt bé. És clar que amb cotxe guanyem molt de temps. Com a anècdota direm que fins a dalt hi ha pujat un autocar de 55 places de l'empresa de transports local Verdaguer. Realment sembla impossible, i si hi pugeu ho podreu comprovar, que per aquella estreta carretera hi pugui pujar un autocar. Abans d'arribar a l'esplanada del santuari, va caldre obrir un collet dins de la pedra viva, que porta el nom de Collet del Cabrit, batejat amb aquest nom precisament pel fet que quan s'hi estava treballant una cabra va anar a parir a aquell indret, davant de la sorpresa dels obrers.

La impressió per al qui hi arriba per primera vegada és forta, gairebé inimaginable. Mig món se'ns presenta als nostres peus. Un bon lloc per fer un examen de geografia local.

Antigament, a Bellmunt hi havia un castell conegut com de Sarreganyada, del qual no en resta cap senyal, ja que segurament les pedres devien ser utilitzades més endavant